

Bir Kadın

— sena-dede · 12 Mart 2009

Bir kadın ;
Ocağın kenarında
Yalnızlığını yakıyor
Küllerle eziyor sevdasını
Gözlerinde yaş
Eli titriyor küle dokunuşlarında
Ölmeyi yaşamaktan güzel buluyor
Biliyor çünkü her dakika acı çekiyor
Sevmiyor artık kimseyi...
Eskilere dalıyor sarmıyor anılar
Etrafına bakıyor herkes yabancı
Şaşırıyor...Anlayamıyor...Kanıyor

Bir kadın;
Gömülmüş sevdaları hatırlıyor
Ohh! Diyor iyi ki gömmüşüm
Yaşadıkları geliyor aklına
Dalıyor gözleri ateşin kıvılcımlarına
Bir kahkaha atıyor
Ardından hıçkırıklara boğuluyor
Taşıyamıyor hayatın yükünü
Yüzü soluk,gülmüyor gözleri
Boşuna yaşamışım diyor
Konuşmak istiyor
Konuşamıyor...Anlıyor...Susuyor